

การใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านการเขียน และความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Using Extensive Reading Activities to Enhance Reading and Writing Abilities and English Vocabulary Knowledge of Grade 9 Students

อุบลวรรณ พันธุ์พรหม*

Ubonwan Panprom

นิธิดา อติภัทรนันท์**

Nitida Adipattaranan

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง และ 3) เพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหมากแข้งอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีจำนวน 45 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ทั้งหมด 5 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3) ความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

คำสำคัญ : กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง/ ความสามารถในการอ่าน/ ความสามารถในการเขียน/ ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Abstract

The aims of this research were to 1) compare student's English reading ability 2) study writing ability and 3) compare student's vocabulary knowledge before and after using extensive reading activities. The target group was 45 grade 9 students in second semester, 2015. Research instruments

* บัณฑิตปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

consisted of 5 lesson plans, a reading comprehension test, a writing evaluation form and a vocabulary knowledge test. Data analysis for mean, standard deviation and percentage were carried out by using a computer program and content analysis. The results indicated as follows: 1) The students' English reading ability increased after they were taught through extensive reading activities. 2) The students' English writing ability passed the pre-set criteria after they were taught through extensive reading activities. 3) The students' English vocabulary knowledge increased after they were taught through extensive reading activities.

Keywords : Extensive reading activities/ English Reading ability/ English Writing Abilities/ English Vocabulary Knowledge

บทนำ

การอ่านเป็นกิจกรรมที่ดีที่สุดที่ทำให้มนุษย์ได้พัฒนาความคิด สติปัญญา ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจและจินตนาการจนสามารถนำไปพัฒนาตนเองให้เกิดความก้าวหน้าในชีวิตคนที่อ่านได้เพียงภาษาเดียวความรู้จะมีอยู่อย่างจำกัดเท่าที่หนังสือในภาษานั้นจะเอื้ออำนวยแต่หากสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ความรู้จะกว้างขวางขึ้นเพราะสามารถอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้จากทั่วโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร องค์การยูเนสโก (UNESCO) ระบุว่ามีการใช้ภาษาประมาณ 450 ล้านคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 2013) ส่งผลให้ข้อมูลทั่วโลกส่วนใหญ่ถูกจัดเก็บเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบของสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฉะนั้นความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะสำคัญที่ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาการพัฒนาความสามารถในการอ่านทั้งในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองควรให้ผู้เรียนมีโอกาสได้อ่านหนังสือมากเพียงพอ เนื่องจากการอ่านทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

คำศัพท์ สังเกตวิธีการใช้คำศัพท์และการสร้างประโยคเพื่อสื่อความหมายซึ่งเป็นวิธีการสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษผู้สอนจึงควรจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านหนังสือตามความสนใจของตนเองในปริมาณมากๆแต่ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปกลับพบว่าผู้เรียนมีโอกาสอ่านน้อยมากโดยผู้สอนจะให้ผู้เรียนอ่านเพียงบทความที่กำหนดให้และทำแบบทดสอบหลังการอ่านเพื่อวัดความเข้าใจ หากผู้เรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ก็หมายถึงบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนโดยที่ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (Dayand Bamford, 1998) ซึ่งการเรียนการสอนแบบดังกล่าวไม่สอดคล้องกับการอ่านจริงในชีวิตประจำวันเพราะการอ่านในชีวิตประจำวันเป็นการอ่านหนังสือหลากหลายประเภทเพื่อจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน ในขณะที่การอ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเป็นการอ่านเชิงวิชาการแบบเดียว (Yorio, 1985) และอีกสาเหตุหนึ่งเกิดจากผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจทำให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียนและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

(วาสนา อุดสาหะ, และสุเทพ อ่วมเจริญ, 2556) ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจสอดคล้องกับทัศนีย์ ชาวปากน้ำ (2557) ที่พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการอ่านเพราะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านและ จับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ จากผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าใน ปีการศึกษา 2556 2557 และ 2558 ได้คะแนนเฉลี่ยทั้งประเทศเพียงร้อยละ 30.35 27.46 และ 30.62 ตามลำดับผลการทดสอบดังกล่าวต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานตามการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่ 2 ปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นวิกฤติทางการศึกษาที่ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน

องค์ประกอบสำคัญที่จะต้องพัฒนาควบคู่ไปกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ คือ ความรู้คำศัพท์หากมีความรู้คำศัพท์จำนวนมากก็จะสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเข้าใจเนื้อหาได้ถูกต้องตรงตามที่คุณเขียนต้องการสื่อเพราะผู้เรียนสามารถระลึกคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นอัตโนมัติ โดยคำศัพท์ประเภทนี้เรียกว่า คำศัพท์ที่ระลึกได้ทันทีเมื่อพบเห็น (Sight Vocabulary) (Dayand Bamford, 1998) หนทางที่ดีที่สุดและง่ายที่สุดในการพัฒนาคำศัพท์ที่ระลึกได้ทันทีเมื่อพบเห็น คือการอ่านมากๆ เพราะการอ่านจะทำให้ผู้เรียนได้พบคำศัพท์ในปริมาณมากและบ่อยครั้ง ทำให้เกิดความเคยชินและระลึกคำศัพท์ได้ (Dayand Bamford, 1998) งานเขียนของสมุทร เช่นเชาวนิช (2545) ระบุว่าอุปสรรคอย่างหนึ่งในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนคืออ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่านเพราะไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ ดังนั้นในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผู้เรียนจึงควรได้รับการพัฒนาความรู้คำศัพท์ควบคู่กันไป

เนื่องจากความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนเป็นทักษะที่เชื่อมโยงกัน (Squire, 2015) กล่าวคือ นอกจากผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านจากหนังสือไปประยุกต์ใช้ในงานเขียนของตนเองและยังสามารถเรียนรู้และพัฒนาแนวทางการเขียนจากหนังสือที่อ่าน มีงานวิจัยหลายชิ้นที่สนับสนุนว่าการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาซึ่งกันและกันได้ Shokrpour (2013) ได้ทำการวิจัยการอ่านและการเขียนโดยให้ผู้เรียนอ่านบทความและเขียนสรุปเรื่องที่อ่านผลปรากฏว่าผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนขึ้นอย่างชัดเจนนอกจากนี้ นิธิดา อติภทรนันท์ (2544) ได้กล่าวว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ถูกฝึกน้อยที่สุดเพราะผู้สอนส่วนใหญ่เข้าใจว่าเป็นทักษะระดับสูงและผู้เรียนจะสามารถเขียนได้ก็ต่อเมื่อมีความรู้ทางโครงสร้างทางภาษาอย่างดีเยี่ยม และยังพบว่าปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ คือผู้เรียนเน้นความถูกต้องทางโครงสร้างภาษามากกว่าความหมายที่ต้องการสื่อ อีกทั้งผู้เรียนยังไม่สามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองผ่านตัวอักษรและสื่อความหมายได้

จากปัญหาการอ่านการเขียนและความรู้คำศัพท์ นักการศึกษาหลายท่านได้มีการนำการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) มาใช้ในการสอนและแก้ปัญหาดังกล่าวการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นแนวทางการสอนภาษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับง่ายในปริมาณมากเพียงพอ โดยผู้เรียนมีสิทธิ์ในการเลือกอ่านตามความสนใจของตนเองเป็นการอ่านที่เน้นความหมายและเพื่อจับใจความสำคัญเป็นหลัก ผู้อ่านจะได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน นอกจากนี้การอ่านอย่างกว้างขวางยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านในสภาวะที่ผ่อนคลายส่งผลให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจง่าย

และมีความมั่นใจในการอ่าน Palmer (1964) มองว่าหัวใจสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวางคือการอ่านเพื่อเรียนรู้ภาษาในขณะที่อ่านผู้เรียนจะสนใจที่เนื้อหาและความหมายสอดคล้องกับวิธีอ่านที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันที่อ่านเพื่อความเพลิดเพลินและเพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสารนอกจากนี้ (Day and Bamford, 1998) ได้เสนอเพิ่มเติมว่าการใช้การอ่านอย่างกว้างขวางในห้องเรียนควรนำกิจกรรมต่างๆเข้าไปร่วมด้วยเพื่อให้การอ่านอย่างกว้างขวางมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดย สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) เห็นว่าในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางควรแบ่งขั้นตอนการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมพร้อมก่อนการอ่าน (Pre-reading) เพื่อเตรียมพร้อมและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading) ผู้เรียนจะได้อ่านหนังสือที่ตนเองสนใจในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อวัดความเข้าใจและประเมินทัศนคติที่มีต่อการอ่าน

การใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งทักษะการใช้ภาษาสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่งนักวิจัยหลายท่านได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางและได้ข้อสรุปว่ากิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนและเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ได้โดยงานวิจัยของ Iwahori (2008) พบว่าความสามารถในการอ่าน การเขียนของผู้เรียนพัฒนาขึ้นหลังจากใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศไทยโดย สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) คือกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางทำให้ผู้เรียนมี

ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นและเรียนรู้คำศัพท์ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

จากแนวคิดของกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยเห็นว่ามีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาแก้ไขปัญหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการเขียนและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางมาพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ 23202) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน (อ 23202) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีจำนวน 45 คนโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.3 ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาทีรวมทั้งหมด 20 คาบแต่ละแผนประกอบด้วย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัด กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือกซึ่งเป็นบทอ่านสั้นๆหลายประเภท เช่น บทความภาษาอังกฤษจากนิตยสาร มีทั้งหมด 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนนรวม 40 คะแนนโดยใช้หลักการของ Bloom (1956) วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับความรู้ ระดับความเข้าใจระดับ

การประยุกต์และระดับการวิเคราะห์ จากการให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนโดยให้ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 4 ท่าน เพื่อที่จะได้แบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.1 แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นแบบประเมินความสามารถในการเขียนบรรยายโดยให้ผู้เรียนเขียนบรรยายจากเรื่องที่อ่าน คือหนังสืออ่านนอกเวลา ได้แก่ A Little Princess, The Omega Files, The Wizard of Oz, Remember Miranda ซึ่งประเมินงานเขียนในห้องเรียนทั้งหมด 4 ครั้ง

2.2 แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 40 คะแนน เพื่อวัดการความหมายของคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทต่างๆตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นคำศัพท์จากหนังสืออ่านนอกเวลาโดยแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 4 ท่านเพื่อที่จะได้แบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับ ดังนี้

1. จัดทำแบบสอบถามเพื่อทราบถึงระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน ประเภท

หนังสือที่ผู้เรียนสนใจเพื่อที่จะได้จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลาที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

2. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนได้ผ่านการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 4 ท่าน

3. จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถในการเขียนและแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแบบทดสอบทั้งหมดได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 4 ท่าน เพื่อหาคำดัชนีความสอดคล้อง

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน ไปทดลองให้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 44 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมในด้านเนื้อหาและเวลาในการจัดกิจกรรม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 44 คน และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ซึ่งค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดี และแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีค่า

ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 ซึ่งค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดี

6. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปทดสอบก่อนเรียนกับผู้เรียนในสัปดาห์แรกของการเก็บข้อมูล

7. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

8. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นชุดเดียวกับก่อนเรียนไปทดสอบกับผู้เรียนในสัปดาห์สุดท้ายของการดำเนินการทดลองส่วนแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ประเมินความสามารถในการเขียนบรรยายของผู้เรียนหลังการอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาแต่ละเล่ม รวมทั้งหมด 4 ครั้งโดยให้ผู้เรียนเขียนบรรยายจากเรื่องที่อ่าน

9. นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในงานวิจัย ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดังนี้

หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษทั้งหมด 4 ท่านในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ จุดประสงค์ หาค่าความเชื่อมั่นรายฉบับ โดยคำนวณด้วยสูตร Lovett

Reliability หาค่าความยากง่ายโดยสูตร $P = \frac{R}{N}$ และ
หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ค่าดัชนีบี (B-index)

2. การวิเคราะห์เพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์
ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์คะแนนความสามารถใน
การอ่าน คะแนนความสามารถในการเขียน คะแนน
ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ โดยใช้โปรแกรม
คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่าง
กว้างขวาง ได้ผลดังที่แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง (จำนวนนักเรียน 45 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (40)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ
ก่อนเรียน	20.47	2.56	51.18
หลังเรียน	25.47	2.11	63.68

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนความสามารถ
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน
ก่อนการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.47 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 2.56 คิดเป็นร้อยละ 51.18 ในขณะที่คะแนน
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน
หลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 2.11 คิดเป็นร้อยละ 63.68 จึงสรุปได้ว่า
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน
สูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่าง
กว้างขวางผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ได้ผลดังที่แสดงใน
ตารางที่ 2

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนน
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน
หลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางตั้งแต่

แผนที่ 1-4 เท่ากับ 11.40 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 1.52 และค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 57
ซึ่งอยู่ในระดับผ่าน อย่างไรก็ตามคะแนน
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้
เพิ่มขึ้นทุกครั้ง คะแนนการเขียนครั้งที่ 1 เท่ากับ 9.71
อยู่ในระดับไม่ผ่าน จากนั้นในการเขียนครั้งที่ 2, 3
และ 4 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 10.89, 12.09 และ 12.89
ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับผ่าน

3. ความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้
กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางได้ผลดังที่แสดง
ในตารางที่ 3

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนน
ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการใช้
กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
21.76 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.56
คิดเป็นร้อยละ 54.40 และคะแนนความรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการใช้กิจกรรมการอ่าน
อย่างกว้างขวาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.56 ค่าส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.96 คิดเป็นร้อยละ 63.90 เพิ่มขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่าง
จึงสรุปได้ว่าความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน กว้างขวาง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง (จำนวนนักเรียน 45 คน)

การเขียน ครั้งที่	ค่าเฉลี่ย (20)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	9.71	2.25	48.55	ไม่ผ่าน
2	10.89	1.71	54.45	ผ่าน
3	12.09	1.14	60.45	ผ่าน
4	12.89	0.98	64.45	ผ่าน
เฉลี่ยรวม	11.40	1.52	57.00	ผ่าน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง (จำนวนนักเรียน 45 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (40)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ
ก่อนเรียน	21.76	2.56	54.40
หลังเรียน	25.56	1.96	63.90

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการ
อ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้
กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง พบว่า ความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้
กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางสามารถอธิบายได้
ดังนี้

ประการแรก กิจกรรมการอ่านอย่าง
กว้างขวางเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่าน
สื่อการอ่านที่สามารถเข้าใจได้ในปริมาณมาก
เพียงพอ ซึ่งสื่อการอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านในการทำวิจัย

ครั้งนี้ คือ หนังสืออ่านนอกเวลา ทั้งหมด 4 เล่ม ได้แก่
A Little Princess, The Omega Files, The Wizard of
Oz และ Remember Miranda จัดเป็นหนังสืออ่าน
นอกเวลาที่อยู่ในระดับง่าย มีโครงเรื่องที่ไม่น่าซับซ้อน
และมีคำศัพท์ที่ไม่ยากจนเกินระดับภาษาของผู้เรียน
จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ช่วงแรกที่อ่านผู้เรียน
เกิดความวิตกกังวลเล็กน้อยเพราะไม่ชินกับการอ่าน
ภาษาอังกฤษที่เป็น เนื้อเรื่องยาว ทำให้การอ่านเกิด
การติดขัด แต่ในช่วงหลัง พบว่า ผู้เรียน อ่านได้
คล่องแคล่วขึ้น เพลิดเพลินกับการอ่านเพราะคุ้นเคย
กับคำศัพท์ ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านของ

ผู้เรียนพัฒนาขึ้นซึ่งสอดคล้องกับหลักการสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวางของ Day and Bamford (1998) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นการอ่านเพื่อการอ่านที่อยู่ในระดับง่ายและเหมาะสมกับระดับภาษาของตนเองในปริมาณมาก ๆ ทั้งนี้เพราะหากผู้เรียนได้อ่านเพื่อการอ่านที่ยากกว่าระดับภาษาของตนเอง ผู้เรียนจะเกิดความท้อถอยและไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ในการอ่าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง สมมุติฐานด้านตัวป้อนเข้าของ Krashen (1988) ที่สรุปว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นเมื่อ ข้อมูลที่ป้อนเข้าไปใหม่ยากกว่าระดับภาษาของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย

ประการที่สอง การสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือที่ตนเองชอบในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และไม่มีกรอบแต่จัดกิจกรรมหลังการอ่านให้ผู้เรียนทำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและประเมินทัศนคติของผู้เรียนแทน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกผ่อนคลายในการอ่าน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่สนุกสนาน เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนเมื่อผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายในการอ่าน เพลิดเพลินกับการอ่านก็จะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนพัฒนาขึ้นสอดคล้องกับหลักการสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวางของ Day and Bamford (1998) ที่กล่าวว่า การให้ผู้เรียนได้เลือกอ่านหนังสือที่ตนเองชอบในบรรยากาศที่ผ่อนคลายหรืออ่านในเวลาว่าง ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี และสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง สมมุติฐานด้านตัวกรองความรู้สึก (The Affective Filter Hypothesis) ของ Krashen (1988) ที่สรุปว่า

ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลน้อยหรือไม่มีความวิตกกังวลเลยหรือผู้เรียนที่เรียนในบรรยากาศที่ผ่อนคลายจะทำให้เรียนภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้เรียนที่เรียนในบรรยากาศที่ตึงเครียด

ประการที่สาม กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเน้นให้ผู้เรียนอ่านเพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสารและเป็นการอ่านแบบเร็วกว่าการอ่านเพื่อเก็บรายละเอียด ในขั้นเตรียมพร้อมก่อนการอ่าน ผู้วิจัยได้แนะนำกลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ทราบ จากนั้นได้ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดกลวิธีการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีการอ่านได้อย่างถูกต้อง หลังจากที่ได้สอนได้แนะนำกลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ พบว่า ผู้เรียนมีการใช้กลวิธีการอ่านที่หลากหลายขึ้น เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น อีกทั้งอ่านจบเร็วขึ้นอีกด้วย จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านการอ่าน เป็นการอ่านแบบเร็วและอ่านเพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งต้องอาศัยกลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Song (1998) ที่พบว่าผู้เรียนที่เป็นนักอ่านที่ดีและประสบความสำเร็จในการอ่านจะใช้กลวิธีการอ่านที่หลากหลาย ซึ่งทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าผู้เรียนที่ไม่ใช้กลวิธีการอ่านสอดคล้องกับอโนมาโรจนางษ์, และสิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา (2556) ที่สรุปว่าการใช้กลวิธีการอ่านสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการอ่าน อ่านได้อย่างต่อเนื่องและอ่านได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการใช้กิจกรรมการอ่าน

อย่างกว้างขวางผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านสื่อการอ่านในปริมาณมาก ๆ ซึ่งเป็นผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียนผ่านการอ่าน Tsai (2006: online) Al-mansour (2014) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่อ่านจากหนังสือไปประยุกต์ใช้ในงานเขียนของตนเองและในทางกลับกันผู้เรียนก็ได้เรียนรู้และพัฒนาแนวทางการเขียนจากหนังสือที่อ่าน จากการสังเกตงานเขียนของผู้เรียนในช่วงแรก พบว่า งานเขียนสรุปความของผู้เรียนส่วนใหญ่มีเนื้อหาไม่ครบถ้วน มีข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ จากการพูดคุยกับผู้เรียนพบว่า ในช่วงแรกผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นประโยคภาษาอังกฤษได้ เพราะไม่ค่อยได้ฝึกการเขียน และมีข้อจำกัดด้านความรู้คำศัพท์ อย่างไรก็ตามในช่วงหลัง พบว่า งานเขียนสรุปความของผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น มีเนื้อหาครบถ้วนมากขึ้น มีประโยคใจความสำคัญครบถ้วน มีการเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง แต่ยังคงมีปัญหาข้อบกพร่องทางไวยากรณ์และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และจากการพูดคุยกับผู้เรียนผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นประโยคภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นแม้ว่าจะมีข้อบกพร่องและผู้เรียนส่วนหนึ่งยังเห็นว่าหากได้ฝึกการเขียนสรุปความในกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางในระยะยาว ตนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้อีก จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านสื่อการอ่านในปริมาณมาก ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ซึมซับวิธีการเขียน สำนวนภาษา คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานเขียนของตนเองได้ ส่งผลให้ความสามารถในการเขียน

ของผู้เรียนพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับหลักการสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวางของ Day and Bamford (1998) ที่สรุปว่า การอ่านอย่างกว้างขวางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือในปริมาณมาก ๆ อย่างเพียงพอทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และสำนวนการเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานเขียนของตนเองได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) และนันทิยา แสงสินและคณะ (2549) ที่พบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนที่พัฒนาขึ้นหลังจากใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

3. ผลการเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง พบว่า ความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

ประการแรก กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ผ่านการอ่านหนังสือที่ตรงกับความสนใจและเหมาะสมระดับภาษาของตนเองในปริมาณมากเพียงพอซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เจอคำศัพท์ซ้ำเดิมบ่อยๆ จนกระทั่งเกิดความคุ้นเคยและเรียนรู้คำศัพท์ได้เองอย่างเป็นอัตโนมัติ โดยหนังสือนอกเวลาทั้งหมด 4 เล่มที่ผู้เรียนได้อ่านในการวิจัยครั้งนี้ เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียนที่อยู่ในขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ Lightbrown and Spada (2004) ที่สรุปไว้ว่าการอ่านมากๆ เป็นวิธีการที่ดีที่สุดและง่ายที่สุดในการพัฒนาความรู้คำศัพท์เพราะช่วยเพิ่มคำศัพท์ที่สามารถระลึกได้ทันทีเมื่อพบเห็น

ประการที่สอง กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ผู้วิจัยได้จัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่

หลากหลายเพื่อวัดความเข้าใจหลังการอ่านและประเมินทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการอ่าน เช่น กิจกรรมตอบคำถามชิงรางวัล ซึ่งแต่ละกิจกรรมผู้เรียนได้นำคำศัพท์จากหนังสืออ่านนอกเวลามาใช้ ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นเพราะได้นำคำศัพท์มาใช้จริงในห้องเรียนจากการพูดคุยกับผู้เรียนพบว่า ในแต่ละครั้งที่อ่านหนังสือนอกเวลา ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ๆ และสามารถจดจำคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้ใช้บ่อย ๆ ในกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่ากิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ในกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งทำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างอัตโนมัติ สอดคล้องกับหลักการสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวางของ Day and Bamford (1998) กล่าวว่า ในการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนหลังการอ่าน ผู้สอนควรให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ แทนการสอบ เพราะการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมหลังการอ่านเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ที่เรียนรู้จากหนังสือมาใช้ในการเรียน ผ่านการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนเป็นผลให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้และแม่นยำขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิศากร ประครองชาติ (2555) ที่สรุปว่าผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชี่ยวชาญ

ประการที่สาม ผู้สอนได้มอบสมุดบันทึกให้กับผู้เรียนคนละ 1 เล่ม เพื่อให้ผู้เรียนบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หน้าที่ของคำศัพท์ และความหมายลงในสมุดบันทึกหลังอ่าน จากนั้นส่งให้ผู้สอนสัปดาห์ละครั้งเพื่อตรวจสอบ จากการพูดคุยกับผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนชอบการจดบันทึกคำศัพท์ เพราะทำให้จดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น สะกดคำได้แม่นยำ

ขึ้น อีกทั้งในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถนำสมุดบันทึกคำศัพท์มาเปิดดูคำศัพท์ที่ตนเองบันทึกไว้ได้ ทำให้ง่ายต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน จากที่กล่าวไปข้างต้น สรุปได้ว่า ในกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ผู้เรียนได้บันทึกคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยลงในสมุดบันทึก ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ผักผันการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับนันทิยา แสงสิน และคณะ (2549) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองของผู้เรียน ทำให้จดจำคำศัพท์ได้อย่างคงทน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับจงรักภักดิ์ เลียงพานิชย์ และทรงพร ทาเจริญศักดิ์ (2553) ที่สรุปว่า ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นเมื่อทราบส่วนประกอบของคำ เช่น หน้าที่ของคำศัพท์ และความหมายของคำศัพท์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1. ควรทำแบบสอบถามประเภทหนังสือและกิจกรรมที่ผู้เรียนสนใจก่อนการดำเนินการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือที่ตรงกับความสนใจ
2. ควรอธิบายข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมพร้อมก่อนเรียนและเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์
3. ควรสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายในห้องเรียน เพราะจุดประสงค์หลักของการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง คือ การพัฒนาความสามารถด้านภาษาของผู้เรียนด้วยการอ่านอย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนต้องอาศัยระยะเวลาเพราะการพัฒนาทางภาษาของผู้เรียนต้องอาศัยระยะเวลา
2. ควรมีการทำวิจัยโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางในการพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ เช่น ด้านการฟังและการพูด
3. ควรมีการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางกับผู้เรียนในระดับชั้นอื่นๆเพื่อเป็นการขยายผลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จงรักษ์ เลี้ยงพานิชย์, และทรงพร ทาเจริญศักดิ์. (2553). “การสร้างโปรแกรมพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ธุรกิจโดยใช้คลังข้อมูลคำศัพท์”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 1(2): 258-268.
- ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 6(1): 117-128.
- นันทิยา แสงสิน, และคณะ. (2549). การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการอ่านแบบอ็อาร์. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิธิดา อติภทรนันท์. (2544). การวิเคราะห์งานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิสากร ประคองชาติ. (2555). “การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ปีที่ 1”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 4(1): 59-76.
- วาสนา อุตสาหะ, และสุเทพ อ่วมเจริญ. (2556). “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 5(2): 232-243.
- สมุทรา เข็นเขวนิช. (2545). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล. (2544). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษ และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อโนมา โรจนพงษ์, และสิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา. (2556). “อิทธิพลของการเรียนการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ในบทความวิจัยภาษาอังกฤษ”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 5(1): 254-266.
- Al-mansour N., and Al – Shorman R. (2014). The effect of extensive reading program on writing performance of Saudi EFL University Students. *International Journal of Linguistics*, 6(2): 258-275.

-
- Bloom, et al. (1956). **Taxonomy of educational objectives: Cognitive domain**. 2nd ed.
New York: Longman.
- Day, Richard R. and Bamford, J. (1998). **Extensive Reading in the second language classroom**.
2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Iwahori, Y. (2008). “Developing reading fluency: A study of extensive reading in EFL”.
Reading in a Foreign Language. 20(1): 70-91.
- Krashen, S. and Tenell, T. (1988). **The Natural Approach: Language Acquisition in the
Classroom**. New Jersey: Prentice Hall Europe.
- Lightbrown, M. and Spada, N. (2004). **How language are learned**. (3rd ed.). Cambridge: Cambridge
University Press.
- Loranc - Paszyk, B. (2009). “Integrating reading and writing into the context of CLIL classroom:
Some practical solutions”. **International CLIL Research Journal** 1(2): 47-53.
- Palmer, H.E. (1964). **The principles of language study**, Oxford: Oxford University Press.
- Shokrpour, N. (2013). “The Effect of Summary Writing as a Critical Reading Strategy on
Reading Comprehension of Iranian EFL Learners”. **Journal of Studies in Education** 3(2):
127-138.
- Song, M. (1998). “Teaching Reading Strategies in an Ongoing EFL University Reading
Classroom”. **Asian Journal of English Language Teaching** 8: 41- 54.
- Squire, J.R. (2015). **Composing and comprehending: Two side of the same basic Process**.
[Online]. Retrieve October 1, 2015. from [https://read180bestpractices.wikispaces.com
/file/view/Composing+and+Comprehending.pdf](https://read180bestpractices.wikispaces.com/file/view/Composing+and+Comprehending.pdf).
- Tsai, Jui-min. (2006). “Connecting Reading and Writing in College EFL Courses”.
The Internet TESL Journal, 7: [Online]. Retrieve April 15, 2016 from
<http://iteslj.org/Articles/Tsai-eaingWritingConnection.html>.
- United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2013). “THE MOTHER-
TONGUE DILEMMA”. **Education Today** 6: 1-12.
- Yorio, Carlos A. (1985). **The ESL reading class: Reality or unreality?** In C.N. Hedley & A.N.
Baratta (Eds.), *Contexts of reading* (151-164). New York: Ablex Publishing Corporation.